

Modificacions introduïdes en la segona edició (en línia) de l'Ortografia catalana

(novembre de 2025)

1. PRESENTACIÓ

Aquest document aplega totes les modificacions introduïdes en el text de l'Ortografia catalana des de la [tercera actualització](#). Aquestes modificacions van numerades i se n'indica la localització amb referència a l'apartat (§). Els canvis del text es marquen amb color groc (■) en tots els casos.

2. MODIFICACIONS

N.	§	OIEC abril 2024	OIEC octubre 2025
1.	1.3	Hi podem trobar, per tant, modificacions gràfiques adoptades en les entrades del DIEC1 i del DIEC2 (com <i>aïnar</i> , <i>enllà-ahir</i> , <i>fumaterra</i> , <i>nietzscheà</i> o <i>séquia</i> , en comptes de <i>*ahinar</i> , <i>*enllà ahir</i> , <i>*fum a terra</i> , <i>*nietzschia</i> o <i>*sèquia</i> , respectivament), i també alguns dels canvis en la grafia de topònims catalans i estrangers (com <i>Aigua Xelida</i> , <i>l'Énova</i> , <i>Erill la Vall</i> , <i>Flamisell</i> , <i>Son Santjoan</i> , <i>Kiiv</i> , <i>Múnic</i> o <i>Zimbàbue</i> , en comptes de <i>*Aigua-xelida</i> , <i>*l'Énova</i> , <i>*Erill-la-Vall</i> , <i>*Flamicell</i> , <i>*Son Sant Joan</i> , <i>*Kiev</i> , <i>*Munic</i> o <i>*Zimbabwe</i>).	Hi podem trobar, per tant, modificacions gràfiques adoptades en les entrades del DIEC1 i del DIEC2 (com <i>aïnar</i> , <i>enllà-ahir</i> , <i>fumaterra</i> , <i>nietzscheà</i> o <i>séquia</i> , en comptes de <i>*ahinar</i> , <i>*enllà ahir</i> , <i>*fum a terra</i> , <i>*nietzschia</i> o <i>*sèquia</i> , respectivament), i també alguns dels canvis en la grafia de topònims catalans i estrangers (com <i>Aigua Xelida</i> , <i>Erill la Vall</i> , <i>Flamisell</i> , <i>Son Santjoan</i> , <i>Kiiv</i> , <i>Múnic</i> o <i>Zimbàbue</i> , en comptes de <i>*Aigua-xelida</i> , <i>*Erill-la-Vall</i> , <i>*Flamicell</i> , <i>*Son Sant Joan</i> , <i>*Kiev</i> , <i>*Munic</i> o <i>*Zimbabwe</i>).
2.	2.1.3.1c	[Lletra menuda:] En la seqüència <i>guix</i> , en què hi podria haver concurrència de dos dígrafs, <i>gu</i> i <i>ix</i> , <i>gu</i> representa el so [g] (com en <i>guerra</i>) i <i>ix</i> , els dos sons successius de [i] i de [ʃ] (com en <i>clixé</i>): <i>guixaire</i> , <i>enguixar</i> , <i>Guixols</i> .	[Lletra menuda:] En la seqüència <i>guix</i> , en què hi podria haver concurrència de dos dígrafs, <i>gu</i> i <i>ix</i> , <i>gu</i> representa el so [g] (com en <i>guerra</i>) i <i>ix</i> , els dos sons successius de [i] i de [ʃ] (com en <i>clixé</i>): <i>guixaire</i> , <i>enguixar</i> , <i>Guixols</i> . Però: <i>ingúix</i> , amb accent gràfic sobre la <i>u</i> (§ 3.1.1.7).

N.	§	OIEC abril 2024	OIEC octubre 2025
3.	2.2.2.1	e) Les pronúncies de la <i>a</i> àtona final com a [ɔ] o com a [ɛ] que es donen en diferents parlars valencians quan el mot té una [ɔ] o una [ɛ], respectivament, en la síl·laba tònica precedent: <i>dona, olla, pilota, porta, posa, vora</i>, pronunciats amb [ɔ] final; <i>serra, tela, terra, merla</i>, pronunciats amb [ɛ] final. Aquests dos processos d'harmonia vocàlica poden presentar-se individualment o conjuntament.	e) Les pronúncies de la <i>a</i> àtona final com a [ɔ] o com a [ɛ] que es donen en diferents parlars valencians quan el mot té una [ɔ] o una [ɛ], respectivament, en la síl·laba tònica precedent: <i>dona, olla, pilota, porta, posa, vora</i>, pronunciats amb [ɔ] final; <i>serra, tela, terra, merla</i>, pronunciats amb [ɛ] final. Aquests dos processos d'harmonia vocàlica poden presentar-se individualment o conjuntament. ñ La pronúncia [u] de la <i>o</i> àtona, habitual en parlars occidentals i també mallorquins, quan es troba en síl·laba àtona seguida d'una síl·laba tònica o pretònica amb [i] i, més esporàdicament, seguida d'una síl·laba tònica amb [u]: <i>conill, cosí, coixí, tossir, Costitx, Torís, cossiòl; comú, costura</i> [u]. Només en parlars mallorquins, el tancament també es produeix quan aquesta vocal va seguida d'una síl·laba pretònica amb [u]: <i>consumirà</i>. [Lletra menuda:] També és habitual en aquests parlars el tancament de la <i>o</i> àtona en [u] quan va precedida d'una consonant palatoalveolar: <i>Josep, Joan, joventut</i> [u].
4.	2.2.2.3a	Si la vocal àtona pertany a un radical o un sufix lèxic, la grafia en molts casos coincideix amb la d'una altra forma flexiva o un altre mot de la família en què la síl·laba que conté la vocal sigui accentuada: <i>afaitar</i> (cf. <i>afaita, afait</i>), <i>carona, descarat</i> (cf. <i>cara</i>), <i>francès</i> (cf. <i>França</i>), <i>isòbar</i> (cf. <i>isobàric</i>), <i>Llàtzer</i> (cf. <i>llatzèria</i>), <i>passar</i> (cf. <i>pas, passa</i>), <i>pesar</i> (cf. <i>peses, pes</i>), <i>plegarà</i> (cf. <i>plega, plec</i>), <i>terreny</i> (cf. <i>terra</i>); <i>assolellar, solà</i> (cf. <i>sol</i>), <i>fosc</i>, <i>enfoscir</i> (cf. <i>fosc</i>), <i>furiós</i> (cf. <i>fúria</i>), <i>mètode</i> (cf. <i>metòdic</i>), <i>pomera</i> (cf. <i>poma</i>), <i>sucar</i> (cf. <i>suco, suc</i>), <i>ulleres</i> (cf. <i>ull</i>), <i>vorera</i> (cf. <i>vora</i>). Tot i això, sovint la vocal àtona d'un radical no figura en síl·laba accentuada en cap altra forma del paradigma o mot de la família	a) Si la vocal àtona pertany a un radical o un sufix lèxic, la grafia amb què cal escriure aquesta vocal en molts casos ve indicada per la pronúncia d'un altre mot de la mateixa família (sovint, el mot primitiu) en què la síl·laba que conté la vocal sigui accentuada: <i>carona, descarat, encarar</i> (cf. <i>cara</i>), <i>aclarir, claror, clarinet</i> (cf. <i>clar, clara</i>), <i>francès, afrancesar</i> (cf. <i>França</i>), <i>isòbar</i> (cf. <i>isobàric</i>), <i>passar, passadis, passatge</i> (cf. <i>pas, passa</i>), <i>Sardenya</i> (cf. <i>sard</i>); <i>Llàtzer</i> (cf. <i>llatzèria</i>), <i>pelar, pelada, pelatge, pelut</i> (cf. <i>pèl</i>), <i>pesar, pesant</i> (cf. <i>pes</i>), <i>reial, reialesa, reialme, reietó</i> (cf. <i>rei, reina</i>), <i>tempesta, temporada, temporal</i> (cf. <i>temps</i>), <i>terreny, terrós, aterrar, Terrassa</i> (cf. <i>terra</i>); <i>fosc</i>, <i>enfoscir, fosquejar</i> (cf. <i>fosc</i>), <i>mètode</i> (cf. <i>metòdic</i>), <i>portal, porteria, porticó</i> (cf. <i>porta</i>), <i>solar, insolació, solell, assolellar</i> (cf. <i>sol</i>), <i>vorada, voral, vorera</i>,

N.	§	OIEC abril 2024	OIEC octubre 2025
		lèxica i, doncs, no fa evident la grafia (<i>assassí, avaria, camell, davant, racó, raspall; deler, enciam, enxaneta, enyorar, espàrrer, rave, setí, Ermengol, Begur, Berà, Cardener, Empordà, Fenals, Lledó, la Teixonera</i> (barri de Barcelona); <i>atordir, cèrcol, comí, conill, escriúpol, soroll, sospirar, Joan, Bordeus, Hongria; butxaca, municipi, tupí, turment</i>), fet que es dona especialment amb prefixos àtons (com els dels mots <i>anormal, bescanvi, conciutadà, desfer, enfortir, esfullar, premeditat, reconèixer</i>) així com amb els mots àtons o clítics (com <i>als, de, el, ho, pel, se, us</i>).	<i>vorejar</i> (cf. <i>vora</i>); <i>curtejar, escurçar</i> (cf. <i>curt</i>), <i>furiós, furibund, enfurismar</i> (cf. <i>fúria</i>), <i>suquet, sucós, suc</i> (cf. <i>suc</i>), <i>ullet, ullada, ulleres</i> (cf. <i>ull</i>).
5.	2.2.2.3a	Cal tenir present, però, que sovintegen els casos en què varia la vocal entre mots d'una mateixa família o d'un mateix paradigma flexiu a causa de l'al·lomorfisme entre un radical patrimonial i un de culte (com entre <i>agreuja</i> i <i>gravetat, lleter i lactant, monestir i monasterial, nedador i natació; bocada i bucal, corbar i curvatura, dolç i dulcificar, fonedor i fusió, fullejar i foliar, joguina i jugar, joventut i juvenil, món i mundà, orinar i urinari, polvoritzar i pulverulent, ullada i ocular, volcànic i vulcanisme</i>) o entre les formes verbals rizotòniques i arrizotòniques dels verbs que s'indiquen en el quadre 8.	Cal tenir present, però, que sovintegen els cultismes que poden semblar derivats de mots patrimonials, però que han estat presos directament del llatí. En alguns casos, aquests derivats cultes contrasten en la grafia amb els mots patrimonials i amb llurs derivats: <i>gravetat</i> (cf. <i>greu, agreujar</i>), <i>lactant, làctic</i> (cf. <i>llet, lleter, alletar</i>), <i>monasterial</i> (cf. <i>monestir</i>), <i>natació, natatori</i> (cf. <i>nedar, nedador</i>); <i>foli, foliar</i> (cf. <i>full, fullejar</i>), <i>ocular, oculista</i> (cf. <i>ull, ullada</i>). Aquestes alternances són especialment freqüents entre la <i>o</i> del mot primitiu i la <i>u</i> del derivat culte: <i>bucal</i> (cf. <i>boca, bocada, abocar</i>), <i>curvatura</i> (cf. <i>corb, corbar</i>), <i>concurrència, recurrent</i> (cf. <i>córrer, recórrer</i>); <i>duplicar, duplicitat</i> (cf. <i>doble, doblegar</i>), <i>dulcificar</i> (cf. <i>dolç, dolçor, endolcir</i>), <i>fusió, fusible</i> (cf. <i>fondre, fonedor, fosa</i>), <i>bifurcar</i> (cf. <i>forca, forquilla</i>), <i>juncàcies</i> (cf. <i>jonc, joncar, la Jonquera</i>), <i>juvenil</i> (cf. <i>jove, joventut</i>), <i>mundà, mundial</i> (cf. <i>món</i>), <i>mucosa</i> 'membrana', <i>mucositat</i> (cf. <i>moc, mocar, mocós</i>), <i>nutrició, nutrient, nutritiu</i> (cf. <i>nodrir, nodriment</i>), <i>urticant, urticària</i> (cf. <i>ortiga</i>), <i>plumífer, implume</i> (cf. <i>ploma, plomall, plomatge</i>), <i>pulverulent</i> (cf. <i>pols, polseguera, pólvora, polvoritzar</i>), <i>surgència, insurgent</i> (cf. <i>sorgir, ressorgir</i>), <i>vulcanisme, vulcanòleg</i> (cf. <i>volcà, volcànic</i>).

N.	§	OIEC abril 2024	OIEC octubre 2025
6.	2.2.2.3b		b) Igualment, en els verbs de la primera conjugació, la grafia de la vocal àtona de les formes arrizotòniques ve indicada per la pronúncia de les formes rizotòniques: <i>badar</i>, <i>badem</i>, <i>badeu</i> (cf. <i>bada</i>, <i>bades</i>); <i>nedar</i>, <i>nedem</i>, <i>nedeu</i> (cf. <i>neda</i>, <i>neden</i>); <i>amagar</i>, <i>amagava</i>, <i>amagarà</i> (cf. <i>amaga</i>, <i>amagues</i>), <i>plegar</i>, <i>plegaria</i>, <i>plegués</i> (cf. <i>plega</i>, <i>pleguen</i>); <i>cansar</i>, <i>cansem</i>, <i>canseu</i> (cf. <i>cansa</i>, <i>cansen</i>); <i>pensar</i>, <i>pensaves</i>, <i>pensat</i> (cf. <i>pensi</i>, <i>pensin</i>); <i>trobar</i>, <i>trobem</i>, <i>trobeu</i> (cf. <i>trobo</i>, <i>trobés</i>); <i>trucar</i>, <i>truquem</i>, <i>truqueu</i> (cf. <i>truca</i>, <i>truquen</i>); <i>llogar</i>, <i>llogava</i>, <i>llogarà</i> (cf. <i>lloga</i>, <i>llogues</i>), <i>jugar</i>, <i>jugaria</i>, <i>jugués</i> (cf. <i>juga</i>, <i>juguen</i>); <i>gronxar</i>, <i>gronxem</i>, <i>gronxeu</i> (cf. <i>gronxa</i>, <i>gronxen</i>), <i>punxar</i>, <i>punxaves</i>, <i>punxat</i> (cf. <i>punxi</i>, <i>punxin</i>). Tanmateix, alguns verbs de la segona conjugació tenen un infinitiu amb la vocal <i>e</i> en parlars orientals i en alguns de nord-occidentals (<i>jeure</i>, <i>treure</i>, <i>heure</i>, <i>néixer</i> i <i>péixer</i>), però mantenen la vocal <i>a</i> etimològica en parlars occidentals, especialment els valencians (<i>jaure</i>, <i>traure</i>, <i>haure</i>, <i>nàixer</i> i <i>pàixer</i>). En aquests verbs, la vocal <i>a</i> es manté en totes les formes verbals en els parlars occidentals, i d'una manera molt general en el cas dels verbs <i>jaure</i> i <i>traure</i> (amb certes excepcions, com el participi <i>tret</i>). En canvi, en els parlars orientals i en alguns de nord-occidentals s'estableix una alternança entre les formes rizotòniques, que tenen <i>e</i> (<i>jeu</i>, <i>treuen</i>), i les arrizotòniques, que tenen <i>a</i> (<i>jaurà</i>, <i>traurien</i>, pronunciada [ə] en els parlars orientals): <i>jaiem</i>, <i>jaieu</i> (malgrat <i>jec</i>, <i>jeus</i>); <i>trauré</i>, <i>trauràs</i> (malgrat <i>treia</i>, <i>treies</i>); <i>naixeria</i>, <i>naixeries</i> (malgrat <i>néixer</i>, <i>neix</i>, <i>neixen</i>). Cal, també, tenir en compte les formes del futur i del condicional del verb <i>fer</i>, que s'escriuen amb <i>a</i> a la síl·laba del radical: <i>faré</i>, <i>faràs</i>, <i>farà</i>; <i>faria</i>, <i>fariem</i>, <i>farien</i> (malgrat <i>fer</i>, <i>fèiem</i>, <i>feu</i>). També

N.	§	OIEC abril 2024	OIEC octubre 2025
			s'escriuen amb <i>a</i> les formes baleàriques i alguereses de la primera i segona persona del plural del present de subjuntiu, <i>facem</i> i <i>faceu</i>. [Lletra menuda:] Igualment, en el verb <i>saber</i> i en l'auxiliar <i>haver</i> la vocal <i>e</i> de la primera persona del singular del present d'indicatiu contrasta la vocal <i>a</i> de la resta de formes del paradigma: <i>sé</i> (però <i>saps</i>, <i>sap</i>, etc.), <i>he</i>, <i>hem</i>, <i>heu</i> (però <i>has</i>, <i>ha</i>, etc.). Semblantment, en els verbs <i>collir</i>, <i>cosir</i>, <i>escopir</i>, <i>sortir</i> i <i>tossir</i>, que pertanyen a la tercera conjugació pura, el radical presenta una <i>u</i> en les formes rizotòniques i una <i>o</i> (pronunciada [u] en la major part dels parlars orientals, i també en part dels occidentals; § 2.2.2.1f) en les arrizotòniques: <i>collir</i>, <i>collim</i>, <i>colliu</i> (malgrat <i>cullo</i>, <i>culls</i>); <i>cosirà</i>, <i>cosiran</i> (malgrat <i>cus</i>, <i>cusen</i>); <i>escopiria</i>, <i>escopiríem</i> (malgrat <i>escupi</i>, <i>escupis</i>); <i>sortís</i>, <i>sortíssis</i> (malgrat <i>surti</i>, <i>surtis</i>); <i>tossir</i>, <i>tossint</i> (malgrat <i>tus</i>, <i>tussen</i>). [Lletra menuda:] Presenten la mateixa alternança el verb <i>omplir</i> en baleàric i en alguerès (<i>umpl</i>, <i>umpli</i>, <i>umplin</i>, malgrat <i>omplim</i>, <i>ompliu</i>), i, quan es conjuga com a pur, com es fa en valencià i en alguerès, també <i>engolir</i> (<i>engul</i>, malgrat <i>engolim</i>, <i>engoliu</i>). En els verbs <i>poder</i> i <i>voler</i>, les formes arrizotòniques s'escriuen amb <i>o</i> (<i>podem</i>, <i>volem</i>; <i>podia</i>, <i>volia</i>; <i>podràs</i>, <i>voldràs</i>; <i>poguessin</i>, <i>volguessin</i>), llevat de la primera i segona persona del plural del present de subjuntiu i de l'imperatiu, que s'escriuen amb <i>u</i>: <i>puguem</i>, <i>pugueu</i>; <i>vulguem</i>, <i>vulgueu</i>. El quadre 8 recull tots aquests casos d'alternances vocàliques en radicals verbals.

N.	§	OIEC abril 2024		OIEC octubre 2025		
7.	<u>2.2.2.3b</u> (Q 8)	GRAFIA	VERBS	EXEMPLES		INFINITIU
				FORMES ARRIZOTÒNIQUES	FORMES RIZOTÒNIQUES	FORMES ARRIZOTÒNIQUES (AMB A)
		a	caure	caiem, caurà, caiguem, caient...	cau, queia (<i>bal. queim, queis</i>)	jaiem, jagué, jaurà, jaguem, jaguessis...
			fer	faré, fària (<i>bal. facem, faceu</i>)	faig, fas, faci, fèiem, feu, fes	traiem, tragué, traurà, trauria, traguem...
			haver	havia, hagué, haurà, hagués, havent...	has, hem	havem, hagué, haurà, jaguem, jaguessis
			saber	sabem, sabia, sabé, sabrà, sabés, sabent...	sé, sap, saben	naixem, nasqué, naixia, naixerà...
			péixer/pàixer	paixem, paixia, paixeràs, paixés, pascut...	peixo, paix o peix, peixi	paixem, paixia, paixeràs, paixés, pascut...
			jeure/jaure	jaiem, jagué, jaurà, jaguem, jaguessis...	jec o jac, jeu o jau, jeia (<i>val. jaga, jaguen</i>)	neixem, nasqué, naixia, naixerà...
			néixer/nàixer	naixem, nasqué, naixia, naixerà...	neix o naix, neixi (<i>bal. nesc</i>)	naixem, nasqué, naixia, naixerà...
			treure/traure	traiem, tragué, traurà, trauria, traguem...	treu o trau, treia, tret (<i>bal. treim, treis</i>)	naixem, nasqué, naixia, naixerà...
						fer
						faré, fària (<i>bal. i alg. facem, faceu</i>)
						fer, fèiem, feu, fes
		o	collir	collim, collí, collia, collirà, colliria...	cull, cullen, culli (<i>val. culla</i>)	collim, collí, collia, collirà, colliria...
			cosir	cosim, cosí, cosia, cosirà, cosiria...	cus, cusen, cusi (<i>val. cusa</i>)	cosim, cosí, cosia, cosirà, cosiria...
		o	engolir	engolim, engolí, engolia, engolirà...	engul (<i>val., alg.</i>)	engolim, engolí, engolia, engolirà...
			escopir	escopim, escopí, escopia, escopirà...	escup, escupen, escupi	escopim, escopí, escopia, escopirà...
			omplir	omplim, omplí, omplia, omplirà...	omplo, omples, omple...; ompli, omplis...; umpl, umplis, umplin (<i>bal.</i>), umpli (<i>bal., alg.</i>)	omplim, omplí, omplia, omplirà...
			sortir	sortim, sortí, sortia, sortirà, sortiria...	surt, surten, surti	sortim, sortí, sortia, sortirà, sortiria...
			tossir	tossim, tossí, tossia, tossirà, tossiria...	tus, tussen, tussi (<i>val. tussa</i>)	tossim, tossí, tossia, tossirà, tossiria...
			poder	podem, pogué, podia, podrà, podria...	puc, pot	podem, podia, podràs, poguessin... (<i>però</i> puguem, puguem)
			voler	volem, volgué, volia, voldrà, voldria...	vull, vol	volem, volies, voldré, volguessis... (<i>però</i> vulguem, vulguem)
		u	poder	puguem, puguem	pugui, puguis, pugues	puguem, puguem
			voler	vulguem, vulguem	vulgui, vulguis, vulgues	vulguem, vulguem
8.	<u>2.2.2.3b</u>	[Lletra menuda:] Aquestes alternances afecten igualment els verbs derivats, com ara <i>decaure</i> , <i>escaure</i> , <i>satisfer</i> , <i>estrafer</i> , <i>desfer</i> , <i>ajeure</i> , <i>renéixer</i> , <i>abstreure</i> , <i>atreure</i> , <i>sostreure</i> , <i>acollir</i> , <i>escollir</i> , <i>descosir</i> , <i>reomplir</i> , <i>ressortir</i> , <i>sobresortir</i> o <i>malvoler</i> .			[Lletra grossa:] Aquestes alternances afecten igualment els verbs derivats, com ara <i>ajeure/ajaure</i> , <i>abstreure/abstraure</i> , <i>atreure/atraure</i> , <i>distreure/distraure</i> , <i>sostreure/sostraure</i> , <i>renéixer/renàixer</i> , <i>satisfer</i> , <i>estrafer</i> , <i>desfer</i> , <i>acollir</i> , <i>escollir</i> , <i>descosir</i> , <i>ressortir</i> , <i>sobresortir</i> , <i>reomplir</i> , <i>malvoler</i> .	

N.	§	OIEC abril 2024	OIEC octubre 2025
9.	2.2.2.3c		c) Tot i això, de vegades la vocal àtona d'un radical no figura en síl·laba accentuada en cap altra forma del paradigma o mot de la família lèxica i, doncs, no fa evident la grafia: <i>assassí, avaria, davant, racó, raspall; deler, enciam, enxaneta, enyorar, espàrrec, rave, setí, Ermengol, Begur, Berà, Cardener, Empordà, Fenals, Lledó, la Teixonera</i> (barri de Barcelona); <i>cèrcol, comí, complir, conill, escrúpol, soroll, sospirar, Joan, Bordeus, Hongria; municipi, tupí, turment</i> . Aquest fet es dona especialment amb prefixos àtons (com els dels mots <i>anormal, bescanvi, concitutadà, desfer, enfortir, esfullar, premeditat, reconèixer</i>), i també amb els mots àtons o clítics (com <i>als, de, el, ho, pel, se, us</i>).
10.	2.5.1	[Lletra menuda:] Cal tenir en compte que la <i>ll</i> no inicial resultant de l'evolució dels grups C'L, G'L, T'L i LY del llatí vulgar es pronuncia habitualment [j] en els parlars baleàrics i, en recessió, en determinades zones del català central: <i>agulla, orella, escull, genoll, poll</i> ('insecte'; cf. <i>poll</i> [Λ] 'petit d'un ocell' i 'pollancre'), <i>ull; rella, tralla, vell; fulla, palla, all, cabell, fill</i> . Presenten una distribució més àmplia alguns mots com <i>cella</i> i la forma <i>vull</i> (del verb <i>voler</i>).	[Lletra menuda:] Cal tenir en compte que la <i>ll</i> no inicial resultant de l'evolució dels grups C'L, G'L, T'L i LY del llatí vulgar es pronuncia habitualment [j] en els parlars baleàrics i, en recessió, en determinades zones del català central: <i>agulla, orella, escull, genoll, poll</i> ('insecte'; cf. <i>poll</i> [Λ] 'petit d'un ocell' i 'pollancre'), <i>ull; rella, tralla, vell; fulla, palla, all, cabell, fill</i> . Presenta una distribució més àmplia la pronúncia amb [j] d'alguns mots com <i>cella</i> i de la forma <i>vull</i> (del verb <i>voler</i>).
11.	2.5.2	[Lletra menuda:] Convé remarcar que s'escriuen amb <i>l</i> , no pas amb <i>l·l</i> , mots com <i>celebrar, elaborar, elegir, elecció, elidir, elisió, religió i selecció</i> .	
12.	2.6.1	Però s'escriuen amb <i>v</i> les formes de la primera persona del singular del present d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació amb radical acabat en <i>v</i> del baleàric i de l'alguerès: <i>cav</i> (de <i>cavar</i>), <i>conserv</i> (de <i>conservar</i>), <i>llev</i> (de <i>llevar</i>), <i>observ</i> (de <i>observar</i>), <i>prov</i> (de <i>provar</i>), <i>salv</i> (de <i>salvar</i>); l'adjectiu <i>salv</i> (fem. <i>salva</i>), alguns mots provinents d'acrònims com <i>ovni</i> , i alguns manlleus com <i>kediv, leitmotiv, sovkhov; Dostoievski, Gorbatxov, Molotov, Txaikovski, Txékhov; Azov, Dubrovnik, Khàrkiv, Kiiv</i> .	Però s'escriuen amb <i>v</i> les formes de la primera persona del singular del present d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació amb radical acabat en <i>v</i> del baleàric i de l'alguerès: <i>cav</i> (de <i>cavar</i>), <i>conserv</i> (de <i>conservar</i>), <i>llev</i> (de <i>llevar</i>), <i>observ</i> (de <i>observar</i>), <i>prov</i> (de <i>provar</i>), <i>salv</i> (de <i>salvar</i>); l'adjectiu <i>salv</i> (fem. <i>salva</i>), algunes sigles lexicalitzades com <i>ovni</i> , i alguns manlleus com <i>kediv, leitmotiv, sovkhov; Dostoievski, Gorbatxov, Molotov, Txaikovski, Txékhov; Azov, Dubrovnik, Khàrkiv, Kiiv</i> .

N.	§	OIEC abril 2024	OIEC octubre 2025
13.	2.7.2.1	Cal tenir present que en els mots hereditaris s'escriu <i>b</i> o <i>v</i> segons la pronúncia d'aquelles regions que han conservat viva l'antiga distinció entre els dos sons (illes Balears, part del País Valencià, Camp de Tarragona, l'Alguer), per damunt de qualsevol consideració de caràcter etimològic. S'escriu, per tant, <i>cavall</i> (malgrat CABALLUS), <i>buit</i> (malgrat VÖCĪTUS), <i>canvi</i> , <i>fava</i> , <i>governar</i> , <i>haver</i> , <i>provar</i> , <i>savi</i> .	Cal tenir present que en els mots hereditaris s'escriu <i>b</i> o <i>v</i> segons la pronúncia d'aquelles regions que han conservat viva l'antiga distinció entre els dos sons (illes Balears, part del País Valencià, Camp de Tarragona, l'Alguer), per damunt de qualsevol consideració de caràcter etimològic. S'escriu, per tant, <i>cavall</i> (malgrat CABALLUS), <i>buit</i> (malgrat VÖCĪTUS), <i>canvi</i> , <i>fava</i> , <i>governar</i> , <i>haver</i> , <i>provar</i> .
14.	2.7.2.2d	Però s'escriu <i>v</i> , que en aquest context sol correspondre a [f], en la primera persona del singular del present d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació amb el radical acabat en <i>v</i> del baleàric i de l'alguerès: <i>cav</i> (de <i>cavar</i>), <i>llev</i> (de <i>llevar</i>), <i>minv</i> (de <i>minvar</i>), <i>observ</i> (de <i>observar</i>), i en cultismes, en mots provinents d'acrònims i en manlleus com <i>salv</i> , <i>ovni</i> , <i>leitmotiv</i> , <i>Dostoievski</i> , <i>Tel-Aviv</i> (§ 2.6.1).	Però s'escriu <i>v</i> , que en aquest context sol correspondre a [f], en la primera persona del singular del present d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació amb el radical acabat en <i>v</i> del baleàric i de l'alguerès: <i>cav</i> (de <i>cavar</i>), <i>llev</i> (de <i>llevar</i>), <i>minv</i> (de <i>minvar</i>), <i>observ</i> (de <i>observar</i>), i en cultismes, en sigles lexicalitzades i en manlleus com <i>salv</i> , <i>ovni</i> , <i>leitmotiv</i> , <i>Dostoievski</i> , <i>Tel-Aviv</i> (§ 2.6.1).
15.	2.7.2.5 (Q 23)	En cultismes, en mots provinents d'acrònims i en manlleus: <i>salv</i> , <i>ovni</i> , <i>leitmotiv</i> , <i>Dostoievski</i>	En cultismes, en sigles lexicalitzades i en manlleus: <i>salv</i> , <i>ovni</i> , <i>leitmotiv</i> , <i>Dostoievski</i>
16.	3.1.1.7	Fora d'aquestes regles, l'accent gràfic també s'utilitza excepcionalment per a indicar que una <i>u</i> tònica precedida d'una <i>g</i> no forma diftong amb la vocal següent: <i>gúa</i> , <i>ingúix</i> (i <i>Ingúixia</i>) i les formes rizotòniques del verb <i>aguar</i> (<i>agúo</i> , <i>agúes</i> , etc.). En algun cas rar en què la <i>u</i> és àtona, no es pot marcar de cap manera el hiat amb la vocal següent, com en les formes arrizotòniques i els derivats del verb <i>aguar</i> (<i>aguava</i> —pron. a[gu.á]va—, <i>aguaré</i> , <i>aguament</i> , etc.).	Fora d'aquestes regles, l'accent gràfic també s'utilitza excepcionalment per a indicar que una <i>u</i> tònica precedida d'una <i>g</i> no forma diftong amb la vocal següent en casos com <i>gúa</i> i les formes rizotòniques del verb <i>aguar</i> (<i>agúo</i> , <i>agúes</i> , etc.). En algun cas rar en què la <i>u</i> és àtona, no es pot marcar de cap manera el hiat amb la vocal següent, com en les formes arrizotòniques i els derivats del verb <i>aguar</i> (<i>aguava</i> —pron. a[gu.á]va—, <i>aguaré</i> , <i>aguament</i> , etc.). En <i>ingúix</i> (i <i>Ingúixia</i>) l'accent damunt la <i>u</i> indica que en la seqüència gràfica <i>guix</i> (§ 2.1.3.1c) <i>gu</i> no és un dígraf i, per tant, la <i>u</i> es pronuncia.
17.	3.1.2.1.1d	<i>d</i>) Escrivim amb accent greu (è) la gran majoria dels mots esdrúixols: <i>anècdota</i> , <i>cèlebre</i> , <i>dècima</i> , <i>gènere</i> , <i>mètode</i> , <i>sèmola</i> ,	<i>d</i>) Escrivim amb accent greu (è) la gran majoria dels mots esdrúixols: <i>anècdota</i> , <i>cèlebre</i> , <i>dècima</i> , <i>gènere</i> , <i>mètode</i> , <i>sèmola</i> ,

N.	§	OIEC abril 2024	OIEC octubre 2025
		<i>Sèneca, Penèlope, Bèlgida, Olèrdola, època, èmfasi, Èrica, l'Ènova, ciència, comèdia, dèria, diferència, inèrcia, matèria, paciència, Alèxia, Dèlia, Eugènia, València, Grècia, Sèrbia, pèrdua, perpètua, Alèdua, espècie, sèrie, tènue. Se n'exceptuen alguns casos amb accent agut (è) com església, grémola, llémena, séquia, sénia, témpores, téssera, Bétera, Dénia, Énguera, Éssera, Guadasséquies o la Sénia.</i>	<i>Sèneca, Penèlope, Bèlgida, Olèrdola, època, èmfasi, Èrica, ciència, comèdia, dèria, diferència, inèrcia, matèria, paciència, Alèxia, Dèlia, Eugènia, València, Grècia, Sèrbia, pèrdua, perpètua, Alèdua, espècie, sèrie, tènue. Se n'exceptuen alguns casos amb accent agut (è) com església, grémola, llémena, séquia, sénia, témpores, téssera, Bétera, Dénia, Énguera, l'Ènova, Éssera, Guadasséquies o la Sénia.</i>
18.	3.2.1	Els acrònims, és a dir, les sigles que es llegeixen com a mots, és preferible que no es parteixin a final de ratlla si s'escriuen totalment amb majúscules. Si és imprescindible de fer-ho, han de tenir com a mínim cinc lletres, i la partició es fa d'acord amb les regles generals de la partició sil·làbica: <i>ERAS- MUS, IN- TER- POL, REN- FE</i> .	Les sigles que es llegeixen com a mots és preferible que no es parteixin a final de ratlla si s'escriuen totalment amb majúscules. Si és imprescindible de fer-ho, han de tenir com a mínim cinc lletres, i la partició es fa d'acord amb les regles generals de la partició sil·làbica: <i>ERAS- MUS, IN- TER- POL, REN- FE</i> .
19.	4.1.1	L'apòstrof és un signe ortogràfic consistent en una coma volada (') que s'escriu per a indicar que s'elideix la vocal dels articles definit i personal, de la preposició <i>de</i> i dels pronoms febles davant de mots començats per vocal, precedida o no de <i>h</i> , o bé, en el cas dels pronoms febles, darrere dels verbs o dels pronoms acabats en vocal altra que <i>u</i> . En aquests casos, es diu que l'article, la preposició i el pronom s' <i>apostrofen</i> . Sobre l'apostrofació dels pronoms febles, vegeu § 4.3 .	L'apòstrof és un signe ortogràfic consistent en una coma volada (') que s'escriu per a indicar que s'elideix la vocal dels articles definit i personal, de la preposició <i>de</i> i dels pronoms febles davant de mots començats per vocal, precedida o no de <i>h</i> , o bé, en el cas dels pronoms febles, darrere dels verbs o dels pronoms acabats en vocal altra que <i>u</i> . En aquests casos, es diu que l'article, la preposició i el pronom s' <i>apostrofen</i> . [Lletra menuda:] L'apòstrof també es pot emprar discrecionalment per a reflectir determinades elisions en escrits que reproduïxen la llengua col·loquial, en textos filològics o literaris, etc. Sobre l'apostrofació dels pronoms febles, vegeu § 4.3 .
20.	4.1.2b	En el cas dels acrònims, és a dir, de les sigles que es pronuncien com si fossin mots, cal tenir present que una pronúncia pot condicionar el criteri d'apostrofació. Davant d'acrònims començats per <i>i</i> o <i>u</i> seguides de vocal, es poden donar dues	En les sigles que es pronuncien com si fossin mots cal tenir present que una pronúncia pot condicionar el criteri d'apostrofació. Davant de sigles començades per <i>i</i> o <i>u</i> seguides de vocal, es poden donar dues pronunciacions diferents. Si es

N.	§	OIEC abril 2024	OIEC octubre 2025
		pronunciacions diferents. Si es pronuncien amb <i>i</i> o <i>u</i> semivocàliques, no s'apostrofa: <i>el IEN</i> , <i>la UOC</i> . En canvi, si es pronuncien amb <i>i</i> o <i>u</i> vocàliques, sí que s'apostrofa: <i>l'IEC</i> , <i>l'IULA</i> .	pronuncien amb <i>i</i> o <i>u</i> semivocàliques, no s'apostrofa: <i>el IEN</i> , <i>la UOC</i> . En canvi, si es pronuncien amb <i>i</i> o <i>u</i> vocàliques, sí que s'apostrofa: <i>l'IEC</i> , <i>l'IULA</i> .
21.	4.3.2c	[Lletra menuda:] A més, és pròpia de la parla espontània d'alguns parlars l'elisió de la ròtica final en qualsevol infinitiu i davant qualsevol pronom: <i>portà-los</i> o <i>portà'ls</i> (en comptes de <i>portar-los</i> ; notem la variació de la forma pronominal segons el parlar). La <i>r</i> també s'emmudeix davant de qualsevol combinació pronominal (§ 4.3.3e). Aquesta elisió tampoc no transcendeix a la llengua formal escrita. En sentit contrari, és propi del mallorquí l'afegiment col·loquial d'una ròtica final als infinitius dels verbs de la segona conjugació acabats en <i>-re</i> quan van seguits de pronom: <i>vèurer-hi</i> , <i>entèndrer-ho</i> . Aquesta addició s'evita en els registres formals.	[Lletra menuda:] A més, és pròpia de la parla espontània d'alguns parlars l'elisió de la ròtica final en qualsevol infinitiu i davant qualsevol pronom: <i>portà-los</i> o <i>portà'ls</i> (en comptes de <i>portar-los</i> ; notem la variació de la forma pronominal segons el parlar). La <i>r</i> també s'emmudeix davant de qualsevol combinació pronominal (§ 4.3.3e). Aquesta elisió tampoc no transcendeix a la llengua formal escrita. En sentit contrari, és propi del mallorquí l'afegiment col·loquial d'una ròtica final als infinitius dels verbs de la segona conjugació acabats en <i>-re</i> quan van seguits de pronom: <i>veurer-h[i]</i> , <i>entendrer-h[ó]</i> . Aquesta addició s'evita en els registres formals.
22.	4.3.2c	[Lletra menuda:] En diversos parlars, els verbs amb la segona persona del singular d'imperatiu acabada en la consonant del radical (com ara <i>promet</i> , <i>mor</i> , <i>rep</i> , <i>torç</i> , <i>fuig</i> , <i>empeny</i> , <i>cull</i> , <i>cus</i>) manifesten una tendència a evitar el contacte d'aquesta consonant amb la del pronom mitjançant una <i>e</i> de suport afegida al radical. En aquests casos, els pronoms <i>em</i> , <i>et</i> , <i>el</i> , <i>els</i> i <i>en</i> revesteixen la forma reduïda: <i>promete'm</i> , <i>more't</i> , <i>rebe'l</i> , <i>torce'ls</i> , <i>fuge'n</i> . La mateixa tendència es dona també amb els pronoms <i>la</i> , <i>les</i> i <i>li</i> , que mantenen la forma (<i>empenye-la</i> , <i>culle-les</i> , <i>cuse-li</i>), i amb els pronoms vocàlics <i>ho</i> i <i>hi</i> , que aleshores es pronuncien amb semivocal ([w] i [j], respectivament): <i>rebe-ho</i> , <i>cuse-hi</i> . En els registres formals, però, les solucions generals no prenen aquesta vocal: <i>promet-me</i> , <i>mor-te</i> , <i>rep-lo</i> , <i>torç-los</i> , <i>fuig-ne</i> ; <i>empeny-la</i> , <i>cull-les</i> , <i>cus-li</i> ; <i>rep-ho</i> , <i>cus-hi</i> . Cal tenir en compte que en mallorquí la vocal de suport emprada és la vocal temàtica del verb: <i>rebè'ls</i> , <i>prometè-ho</i> (pronunciats <i>reb[é] 'ls</i> , <i>promet[é]-ho</i>), <i>colli'ls</i> , <i>adormi't</i> . En els registres formals, però, les solucions generals no prenen aquesta vocal de suport: <i>promet-</i>	[Lletra menuda:] En diversos parlars, els verbs amb la segona persona del singular d'imperatiu acabada en la consonant del radical (com ara <i>promet</i> , <i>mor</i> , <i>rep</i> , <i>torç</i> , <i>fuig</i> , <i>empeny</i> , <i>cull</i> , <i>cus</i>) manifesten una tendència a evitar el contacte d'aquesta consonant amb la del pronom mitjançant una <i>e</i> de suport afegida al radical. En aquests casos, els pronoms <i>em</i> , <i>et</i> , <i>el</i> , <i>els</i> i <i>en</i> revesteixen la forma reduïda: <i>promete'm</i> , <i>more't</i> , <i>rebe'l</i> , <i>torce'ls</i> , <i>fuge'n</i> . La mateixa tendència es dona també amb els pronoms <i>la</i> , <i>les</i> i <i>li</i> , que mantenen la forma (<i>empenye-la</i> , <i>culle-les</i> , <i>cuse-li</i>), i amb els pronoms vocàlics <i>ho</i> i <i>hi</i> , que aleshores es pronuncien amb semivocal ([w] i [j], respectivament): <i>rebe-ho</i> , <i>cuse-hi</i> . Cal tenir en compte que en mallorquí la vocal de suport emprada és la vocal temàtica del verb: <i>rebè'ls</i> , <i>prometè-ho</i> (pronunciats <i>reb[é] 'ls</i> , <i>promet[é]-ho</i>), <i>colli'ls</i> , <i>adormi't</i> . En els registres formals, però, les solucions generals no prenen aquesta vocal de suport: <i>promet-</i>

N.	§	OIEC abril 2024	OIEC octubre 2025
		<i>colli'ls, adormi't</i> (per les solucions generals en els registres formals <i>rep-los, promet-ho, cull-los, adorm-te</i>).	<i>me, mor-te, rep-lo, torç-los, fuig-ne; empeny-la, cull-les, cus-li; rep-ho, cus-hi; rep-los, promet-ho, cull-los, adorm-te</i> .
23.	4.3.2c	Es pot observar aquesta mateixa tendència en els verbs incoatius, que presenten l'increment del radical <i>-eix-</i> en la segona persona del singular d'imperatiu: <i>vesteix'e't, imprimeix-ho, destrueix'e'n</i> . En els registres formals les solucions generals no prenen aquesta vocal i, per tant, els pronomes adopten la forma plena: <i>vesteix-te, imprimeix-ho, destrueix-ne</i> .	Es pot observar aquesta mateixa tendència en els verbs incoatius, que presenten l'increment del radical <i>-eix-</i> en la segona persona del singular d'imperatiu: <i>vesteix'e't, imprimeix-ho, destrueix'e'n</i> (però en mallorquí <i>vesti't, imprimi-ho, destrui'n, sense increment incoatiu</i>). En els registres formals les solucions generals no prenen aquesta vocal i, per tant, els pronomes adopten la forma plena: <i>vesteix-te, imprimeix-ho, destrueix-ne</i> .
24.	4.4.1.3	b) Quan el prefix precedeix un sintagma lexicalitzat o una locució: <i>manifestació anti cascos blaus, al·legat anti pena de mort, vacunació anti tos ferina; ex alt càrrec, ex mosso d'esquadra, ex número dos, ex primera dama, ex Unió Soviètica; l'ambient pre Segona Guerra Mundial, manifestació pro dret de vaga, comissió pro Sagrada Família, pseudo petita burgesia, vice primera ministra, vice tinent d'alcalde</i> . Igualment, quan el sintagma va precedit de dos o més prefixos: <i>ex vice primer ministre</i> . També s'escriu separat quan el prefix modifica un mot que porta guionet: <i>actitud anti nord-americana, ex camí-raler, pseudo ciència-ficció</i> . [Lletra menuda:] En els registres informals, determinats prefixos com <i>super-, hiper-, mega-</i> o <i>ultra-</i> , que se solen utilitzar amb intenció hiperbòlica, poden modificar locucions: <i>Queda súper a prop d'aquí; Ens hem llevat mega d'hora</i> . Cal distingir aquests casos de les formacions en què un prefix modifica un sintagma no lexicalitzat, en les quals el prefix s'escriu aglutinat amb el primer component del sintagma: <i>exalcaldessa d'Alacant, excompany de pis, ambient prelliga de campions, subcampionat del món, concentració d'activistes</i>	b) Quan el prefix precedeix un sintagma lexicalitzat o una locució: <i>manifestació anti cascos blaus, al·legat anti pena de mort, vacunació anti tos ferina; ex alt càrrec, ex mosso d'esquadra, ex número dos, ex primera dama, ex Unió Soviètica; l'ambient pre Segona Guerra Mundial, manifestació pro dret de vaga, comissió pro Sagrada Família, pseudo petita burgesia, vice primera ministra, vice tinent d'alcalde</i> . Igualment, quan el sintagma va precedit de dos o més prefixos: <i>ex vice primer ministre</i> . [Lletra menuda:] En els registres informals, determinats prefixos com <i>super-, hiper-, mega-</i> o <i>ultra-</i> , que se solen utilitzar amb intenció hiperbòlica, poden modificar locucions: <i>Queda súper a prop d'aquí; Ens hem llevat mega d'hora</i> . Cal distingir aquests casos de les formacions en què un prefix modifica un sintagma no lexicalitzat, en les quals el prefix s'escriu aglutinat amb el primer component del sintagma: <i>concentració d'activistes antiprivatització de la sanitat pública, exalcaldessa d'Alacant, excompany de pis, hematomes posttraumatisme cranial, preromànic pirinenc, subcampionat del món</i> . Són especialment freqüents els conjunts en què el prefix,

N.	§	OIEC abril 2024	OIEC octubre 2025
		antiprivatització de la sanitat pública, hematomes posttraumatisme cranial. Són especialment freqüents els conjunts en què el prefix, particularment <i>ex-</i>, <i>vice-</i>, <i>sots-</i> i <i>sub-</i>, s'adjunta a sintagmes que designen un càrrec o una professió (<i>exconseller en cap</i>, <i>exministre de l'Interior</i>, <i>exregistrador de la propietat</i>, <i>sotsinspector d'impostos</i>, <i>subdirectora general</i>, <i>vicepresidenta primera del Parlament</i>), i també, per extensió, l'àmbit de les competències o l'oficina del càrrec (<i>subdirecció general</i>, <i>vicepresidència primera</i>). Com es pot observar, en aquests casos el prefix forma amb el primer component del sintagma una unitat lèxica preexistent (<i>exconseller</i>, <i>exministre</i>, <i>exregistrador</i>, <i>sotsinspector</i>, <i>subdirectora</i>, <i>vicepresidenta</i>; <i>subdirecció</i>, <i>vicepresidència</i>). Notem, en canvi, que en els exemples del paràgraf anterior no són usuals les formacions <i>*anticascos</i>, <i>*antipena</i>, <i>*exalt</i> o <i>*exnúmero</i>. [Lletra menuda:] Notem que el prefix <i>sub-</i> és àton i forma una unitat fònica amb el primer component del sintagma: <i>subdirectora general</i>, <i>subdelegat del Govern</i>, <i>Subsecretaria d'Acció Social</i>.	particularment <i>ex-</i>, <i>vice-</i>, <i>sots-</i> i <i>sub-</i>, s'adjunta a sintagmes que designen un càrrec o una professió (<i>exconseller en cap</i>, <i>exministre de l'Interior</i>, <i>exregistrador de la propietat</i>, <i>sotsinspector d'impostos</i>, <i>subdirectora general</i>, <i>vicepresidenta primera del Parlament</i>), i també, per extensió, l'àmbit de les competències o l'oficina del càrrec (<i>subdirecció general</i>, <i>Subsecretaria d'Acció Social</i>, <i>vicepresidència primera</i>). [Lletra menuda:] Com es pot observar, en aquests casos el prefix forma amb el primer component del sintagma una unitat lèxica preexistent (<i>exconseller</i>, <i>exministre</i>, <i>exregistrador</i>, <i>sotsinspector</i>, <i>subdirectora</i>, <i>vicepresidenta</i>; <i>subdirecció</i>, <i>vicepresidència</i>). Notem, en canvi, que en els exemples del paràgraf anterior no són usuals les formacions <i>*anticascos</i>, <i>*antipena</i>, <i>*exalt</i> o <i>*exnúmero</i>. Amb tot, si el primer component del sintagma no lexicalitzat no n'és el nucli, llavors el prefix s'escriu separat: <i>És un producte anti males olors de la llar</i>; <i>La ruta està mega ben senyalitzada</i>; <i>Trigarem súper poca estona</i>. c) Quan el prefix modifica un mot que porta guionet: <i>actitud anti nord-americana</i>, <i>ex camí-raler</i>, <i>pseudo ciència-ficció</i>.
25.	4.4.2.2a	a) En els cardinals i ordinals compostos, entre els constituents que representen les desenes i les unitats, tant quan estan coordinats (<i>vint-i-dos</i>, <i>vint-i-tres</i>; <i>vint-i-dosè</i>) com quan estan juxtaposats (<i>quaranta-tres</i>, <i>noranta-u</i>; <i>quaranta-tresè</i>, <i>noranta-unè</i>), i entre els que representen les unitats i les centenes (<i>dues-centes</i>, <i>tres-centes</i>, <i>nou-centes setanta-set</i>; <i>tres-centè</i>, <i>nou-centens</i>; el <i>Cinc-cents</i>, el <i>Nou-centes</i>). Cal subratllar, però, que no duen guionet els derivats d'aquests mots, com <i>cinccentista</i>, <i>noucentisme</i>.	a) En els cardinals i ordinals compostos, entre els constituents que representen les desenes i les unitats, tant quan estan coordinats (<i>vint-i-dos</i>, <i>vint-i-tres</i>; <i>vint-i-dosè</i>) com quan estan juxtaposats (<i>quaranta-tres</i>, <i>noranta-u</i>; <i>quaranta-tresè</i>, <i>noranta-unè</i>), i entre els que representen les unitats i les centenes (<i>dues-centes</i>, <i>tres-centes</i>, <i>nou-centes setanta-set</i>; <i>tres-centè</i>, <i>nou-centens</i>; el <i>cinc-cents</i> 'segle XVI', el <i>nou-centes</i> 'segle XX'). Cal subratllar, però, que no duen guionet els derivats d'aquests mots, com <i>cinccentista</i>, <i>Noucentisme</i>.

N.	§	OIEC abril 2024	OIEC octubre 2025
26.	<u>4.4.2.2i</u>	Cal remarcar que en els noms dels municipis formats pels noms de dos o més nuclis no s'ha de fer servir el guionet per a coordinar-ne els components, sinó la conjunció <i>i</i> : <i>Bonrepòs i Mirambell</i> , <i>Castell i Platja d'Aro</i> , <i>Castellbell i el Vilar</i> , <i>el Figueró i Montmany</i> , <i>Gimenells i el Pla de la Font</i> , <i>Josa i Tuixén</i> , <i>Prats de Molló i la Presta</i> , <i>Rossinyol i Coforb</i> , <i>Vilanova i la Geltrú</i> ; <i>Saus</i> , <i>Camallera i Llampàies</i> .	Cal remarcar que en els noms dels municipis formats pels noms de dos o més nuclis no s'ha de fer servir el guionet per a coordinar-ne els components, sinó la conjunció <i>i</i> : <i>Bonrepòs i Mirambell</i> , <i>Castellbell i el Vilar</i> , <i>el Figueró i Montmany</i> , <i>Gimenells i el Pla de la Font</i> , <i>Josa i Tuixén</i> , <i>Prats de Molló i la Presta</i> , <i>Terrassola i Lavit</i> , <i>Vilanova i la Geltrú</i> ; <i>Castell d'Aro</i> , <i>Platja d'Aro i s'Agaró</i> ; <i>Vulpellac</i> , <i>Fonteta i Peratallada</i> .